

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Thomæ Tamburini Societatis Jesu Siculi
Caltasinettensis, In ... Universitate Messanensi Theologiæ
Primarii Professoris, Tractatus Quinque In Quinque
Ecclesiæ Præcepta**

Tamburini, Tommaso

Dilingæ, 1697

Caput V. De Visitatione Ecclesiæ.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40032

CAPUT IV. De Communione,

Quando?

1. **S**olet Communio fieri die Dominico sequenti ad hebdomadam electam; verum, ut innui cap. precedente, potest illa fieri etiam in tota illa hebdomada à te electa, qui dies Dominicus assignatur de consilio, non de præcepto.

Qui communicare debent?

2. **C**ommunio est omnibus necessaria ad lucrandum Jubilæum, etiam pueris, qui per ætatem possunt; alij autem, ut patientibus tussim, vel vomitum, vel similibus, quibus communicare integrum non est, commutetur illa à Confessariis.

Communio Sacrilega?

3. **C**um status gratiæ requiratur in ultimo opere, ut supra sæpe diximus; Communio ultimò facta à gravato mortalibus, cum sit sacrilega, nec ponens hominem in gratia, non sufficit ad Jubilæum acquirendum.

Impediti cum culpa, vel sine culpa.

4. **Q**uæres, qui aquam v. g. bibit in ultima Dominica, quando suscipere debebat sacram Eucharistiam, quid faciet, ut Jubilæum lucretur.

5. Respondeo. Si per incuriam in culpabilem bibit, non est dubium, quòd possit à Confessario obtinere commutationem communionis in alium

diem: si verò per incuriam culpabilem, quamvis aliqui negant, Fillucius tamen, quem sequor, ait: etiam posse, eum à Confessario impetrare commutationem in aliud opus; vel melius, posse recipere dilationem in alium diem. Ratio est, quia tenor Jubilæi concedit, posse commutari à Confessario omnia opera ei, qui est impeditus; at hic in præsentem jam impedimento subiectus est, & antequam spiret tempus Jubilæi, commutationem postulat, ergo, &c.

6. Propter paritatem rationis idem dic de eo, qui noluit jejunare in tota hebdomada, vel noluit alia opera imposita peragere; & antequam spiret tempus, ad Confessarium accedit, significans cum pœnitentia prædictæ notationis desiderium acquirendi Jubilæum. Et dic etiam idem de illo, qui fortè in ultimo die notitiam habuit promulgati Jubilæi, & suum desiderium acquirendi manifestat Confessario; dic, inquam, posse in utroque casu, Confessarium commutationem his concedere, sunt enim secundum præsentem statum impediti.

CAPUT V.

De Visitatione Ecclesiæ.

Quæ?

1. **V**isitanda est Ecclesiæ, tanquam unum opus ex injunctis, solet autem esse una ex necessitate, quam quis elegerit ex assignatis ab Ordinario loci; plures enim assignantur pro commo-

moderate fidelium. Excipe semper, nisi plures Pontifex requirat, quas plures non requirit in præsentis Jubilæo.

2. Monialibus deputare debet Ordinarius Ecclesiam proprii Monasterij, vel si non deputer, commutet illis Confessarius, & quidem satis congruenter in visitationem Ecclesie proprii Monasterij.

Regularibus, secundum veram nostram sententiam, non proprius Superior, sed Ordinarius loci assignare debet Ecclesiam visitandam; & de facto intelligitur etiam pro illis assignata, dum assignat pro cæteris de civitate. Iis autem Regularibus ita claustratis, ut exire à Monasterio nequeant, fiat, sicuti dictum est de Monialibus.

4. Non est necesse, visitationem fieri eo die, quo fit processio, satis enim erit, fieri in aliquo die hebdomadæ à te electæ.

5. Si fortè invenias Ecclesiam clausam, ora ad januam, & erit satis.

Devotè visitaverint.

6. **O**pus non est, ut sis in statu gratiæ, dum visitas, fructuosius tamen tibi esse, si sis in gratiæ, quis ignorat?

Acquires autem Jubilæum, modò in ultimo opere (ut sæpe diximus) gratiæ statum recuperaveris, & quando visitas, devotè ores: Bulla enim Jubilæi clarè sic pronunciat (& in Ecclesia devotè oraverint.) Sed rogas, quid sibi vult illud (devotè?)

Respondeo; ut Oratio fiat in Dei, vel Sanctorum honorem; nam in Sanctis honoratur Deus. An autem de-

votio solum externa sufficiat, quamvis cum evagatione voluntaria mentis? Aliqui negant, sufficere; tamen per alios probabile est, quod sufficiat, quia verbalis sic oratio facta in Dei honorem est actus Religionis. Sed profectò, si tutiora lectari velimus, meritò monet cum aliis Moronus num. 581, ut mentis evagationem fugiamus.

Quæ Oratio?

7. **O**ratio potest esse vel vocalis, vel mentalis, commendando Deo actualiter, vel virtualiter ea, quæ Pontifex commendanda significat; quæ si in mentem non veniant, sufficit orare ad Pontificis intentionem.

8. Certe preces non solent à Pontifice decerni; si tamen Pontifex eas assignaret, hæc essent recitandæ. Episcopus autem aliquid addere supra eas, quas decernit Pontifex, non valet; quare si addet, addet ex consilio.

Spatium orandi.

9. **T**empus orandi est arbitrium, sed non tam breve, ut possit de illo dici (spatium pro nihilo reputatur) & quamvis non nemo teneat, sufficere orationem minimam; tamen ad tutius agendum, sit aliquantulum notabilis. Quinque Pater, & Ave in rigore sufficere, non est mihi ambigendum.

Oratio cum socio.

10. **P**otest eadem ratio fieri cum socio alternatim respondendo, te recitante v. g. unum versiculum ex Miserere, socio alterum recitante ad modum Chori.

et in bi...

MEVRIM
in
de...
VARRI
de
E II
306

11. Potest etiam pro Jubilæo applicari oratio aliàs à te debita sive ex voto, sive ex obligatione Officij Divini. Ita multi apud Dianam, licet contrarium probare contendat Pasqualigus *quæst.* 43. Non esse tantam amplitudinem in commutatione votorum, dicam *cap.* 8. à *num.* 7.

Oratio infecta peccato.

12. **S**I quis dum orat in Ecclesia, peccet mortaliter concupiscendo v. g. scæminas, ejusmodi oratio estne in rigore sufficiens pro Jubilæo?

Rursus, quid si quis peccet venialiter, orando, ut si oret ad finem vanam gloriam aucupandi?

13. Respondeo ad primum, nequaquam sufficere (quidquid dicant aliqui apud Bossium *de Jubilæo sect.* 4. *casu* 12.) Ratio est, quia ejusmodi oratio ita inficitur à peccato mortali, ut saltem morali modo non possit dici devota, & Deo grata, qualis certè requiritur à Pontifice ibi (*devotè visitaverint*) multò minùs sufficere, si illa oratio fieret ad finem conciliandi turpiter sibi scæminas, quia hujusmodi oratio, inducta tanquam medium ad talem finem peccaminosum, potiùs esset actus contra castitatem, quàm actus Religionis. Perinde ac ille, qui furatur propter adulterium, qui est per Aristotelem potiùs adulter, quàm fur.

14. Ad secundum puto distinguendum: si enim sic ores, ut per orationem tanquam per medium velis peccatum veniale, velis v. g. aucupari vanam gloriam, quo pacto vana gloria esset causa antecedens tuæ orationis, non

sufficienter orares pro Jubilæo; quia sic esses potiùs vanus Pharisæus, quàm devotè orans Publicanus. Scio Moronum *loco cit. n.* 570. putare, sufficere dictam orationem tendentem ad peccatum veniale, sed propter nostram rationem dictam *num. precedente*, quæ etiam hîc facit, non est audiendus.

15. At verò, si supposito actu orationis factò ad honorem Dei, addatur consequenter, vel comitanter alius actus, id est effectus v. g. vanæ gloriæ, esset in rigore oratio sufficiens pro Jubilæo, quia utile per inutile non vitatur. Ita sustinet Pasqualigus q. 98. de eo, qui dum orat in Ecclesia, actum venialem impatientiæ faciat, vel rideat, vel jocetur venialiter, vel similia.

CAPUT VI.

De Jejunio.

Quando jejunandum?

1. **T**Er profectò in hebdomada electa ad Jubilæum, nempe feria quarta, sexta, & Sabbato est jejunandum, nec sine causa possunt ij dies mutari à Confessario.

2. Si quis in prima hebdomada, quam elegit, implere non potest jejunia, non obligatur expectare secundam hebdomadam, in qua posset: cum enim habeat jus luerandi Jubilæum in illa prima; habebit jus, ut jejunia illi commutentur à Confessario.

Quis?